

Varmt välkommen till Gästrik-Hälsinge nations digitala invigning av jubileumsåret 375 år.

Mitt namn är Carl von Zweigbergk och jag är Förste kurator för detta år 2021. Sprungen ur Gävle men landade i Uppsala för drygt tio år sedan och vandrade därefter in på GH hösten 2016. Sedan dess har denna nation blivit som ett andra hem för mig. Det är här jag har skrattat, gråtit och dansat, lärt mig att servera mat, hålla upp öl och att redovisa gasquer. Mycket har varit på paus det senaste året.

Det är lätt att se tillbaka på förra året med viss besvikelse. Sällan har så få saker sett ut som vanligt. Det blev inget vanligt Valborgsfirande och det blev ingen traditionsenlig vårbalshelg. Det blev ingen GHlassborg. Inga glassdrinkar och ingen Stockenbrunch. Och ingen Råkan.

Ja, det är lätt att vara ledsen över inställda fester, eller över hur världssituationen ser ut just nu. När min företrädare Patrick gick på i början av 2020 såg mycket ut att bli ett normalt år, här på GH liksom ute i den stora världen. Allt eftersom året passerade har världen förändrats drastiskt och att mycket nu är digitalt i stället för på plats kanske är en indikation på hur saker och ting kommer att se ut en tid framöver, oavsett med vaccin eller inte och oavsett med restriktioner eller inte.

Att sitta i digitala möten har blivit en vardag för många och visst är det väl tur att vi kan hålla kontakten på något sätt, om än, på ett annorlunda sätt än tidigare. När mötena avlöser varandra är det ibland svårt att hålla koll på allt. Det blir längre skärmtid. Kalla skärmar som ska återspegla en gnutta av mänsklighet och värme. Det är svårt. Tack förresten att ni ansluter till detta möte.

Under andra omständigheter hade jag gärna önskat att hälsa på vardera en av i person med ett handslag, en kram, eller bara ett leende. Bjudit upp till helan och inbjudit er till vår lilla vå här på Trädgårdsgatan 9, en samlingsplats som säkerligen varit som ett andra hem för många av er också.

För samlingsplats är vad det är. Studiesocial verksamhet som det kallas. Ideal organisation som ska berika och främja studentlivet. Det är på denna mötesplats som jag har träffat några av mina bästa vänner och så många andra olika människor från olika platser i världen. Och alla arbetar vi efter våra egna förutsättningar, olika studieämnen och olika bakgrunder och olika intressen.

På tal om intressen, hur underbart är det inte vanligtvis med vårt utbud av föreningar här på GH? Orkester, kör, idrott, brädspel och dryckesprovning för att nämna några aktiva av dem. Och som det sägs gällande nationsengagemang, finns inte något för ditt intresse? Ta initiativ och skapa det! Nationen kan och ska tillhandahålla mycket hjälp för sådana ändamål.

Ett av mina bästa minnen från GH är när jag klev på som heltidare första gången som Hovmästare på Sylvestergasquen 2017. Strax innan tolvslagen kom min företrädare Sandra-Marie Eriksson (som fö sitter här) och behängde mig hovmästar-insigniet och sa något i stil med "nu är den här din". Sekunderna efter tolvslaget, i egenskap av klubbmästare beordrade jag mina andra klubbverkare att skynda sig till sina positioner, bar, garderob, dörr då 04-släppet behövde öppna "nu, nu, nu" som vakterna ropade i radion till mig. Och fyra timmar förflöt som en sekund.

Eller den gången jag, Aukje de boor och Emil Eriksson efter en dagssöndagspub våren 2018 åkte ned till Lund, rullade in till Lund kl tidigt på måndagmorgonen och reste tillbaka redan efter två timmar där? Eller Separationsbalen hösten 2019? Det var en kväll jag sent skulle komma ihåg.

Det är med försiktig optimism jag ser på mitt kommande kuratorsår. Som jag ser på saken har jag bättre förutsättningar och mål än vad min företrädare hade. Det kan bara bli bättre. En uppfattning jag måste ha. Jubileumsbalen i höst är mitt mål och min dröm. Någonting som jag kommer att sträva efter var dag som går.

Om jag ska nämna något om hälsa och säkerhet får jag lov att säga följande:

Var rädda om varandra, vårda era relationer och var inte så hårda mot er själva. Ibland har man en dålig dag och då får det vara så. Världssituationen tär på människor, det är sant. Jag uppskattar själv så otroligt mycket att få vara här just nu, en ynnest att få delta i det värdefulla och anrika jobb som utförs på denna nation, nu som då.

För om jag ska vara allvarlig för en sekund vet jag precis vad jag har gett mig in på. Jag valdes som Förste kurator på ett landskap mitt under en pandemi. Jag går till kontoret i stort sett varje dag. Jag har mottagningstid och träffar nya människor. Jag finns tillgänglig på nationen, för medlemmar och andra. Att sitta hemma mycket är inte ett alternativ för mig. Jag känner att jag behöver vara här. Nu som då. Och framöver. Jag är er Förste kurator.

Som sagt, det finns en ödmjukhet i att besitta förmågan jag har. När året lider mot sitt slut är det min förhoppning, att kunna se tillbaka på det gånga året med stolthet. Att jag, vi, har kunnat skapat någonting nytt här, byggd på gamla traditioner och seder, förnyat genom de människor som finns här nu. Nationshuset är gammalt och nött, men människorna i den – inte. Och så måste det förbli. Det är så nationen leva vidare i ytterligare 375 år och mer.

Mitt namn är Carl von Zweigbergk, Förste kurator för Gästrik-Hälsinge nation år 2021, tack för mig.